

Industri-, Haandværks- og Handelserhvervene her i Landet, de har visse Begunstigelser i saa Henseende, og jeg kunde for min Part godt tænke mig, hvis Sparekasserne ikke vil følge Nationalbankens Anvisninger, at det kunde blive nødvendigt at se lidt paa disse særlige Begunstigelser, Sparekasserne har faaet.

Der er her i Tinget i de sidste Dage faldet Bemærkninger om, at det skulde være en særlig uheldig Udtalelse, Statsministeren havde fremsat ved et Møde nede i Sønderjylland. Det er der gjort megen Blæst af, og jeg har paa Møder hørt meget indignerede Bemærkninger i Anledning af denne Udtalelse af Erhvervsministeren, der ved denne Lejlighed sagde, saa vidt jeg husker, at skulde Bønderne gaa fra Gaardene nu, ja, saa var der jo arbejdsløse....

Formanden: Jeg henstiller til den ærede Taler ikke at drage dette Spørgsmaal ind under denne Forhandling.

Hans Nielsen: Det er heller ikke min Hensigt ud over dette, at jeg, som er født paa Landet, meget vel ved, at det er en Tragedie, et Drama, naar en Gaardmand skal gaa fra sin Gaard, men i den Anledning vil jeg gerne sige til dette Tings Medlemmer og specielt til Venstres Medlemmer, at der udspilles Tusinder af den Slags Dramaer her i denne By og i andre store Byer hver Dag i disse Tider. Det er sandelig ogsaa et Drama, naar en Mand kommer hjem om Aftenen med en lille Bylt Arbejdstøj under den ene Arm og siger til Konen: Porten er lukket, i Morgen er der ingen Arbejde, der er ikke mere for mig, nu begynder vi at gaa paa Gaden. Det er sandelig ogsaa et Drama, højtærede Forsamling, og den højtærede Statsminister har i sin Tid overværet mange af den Slags Dramaer, og det er derfor forstaaeligt, synes jeg, at en saadan Bemærkning som den, jeg nu ikke skal omtale af Hensyn til den højtærede Formand, kan være fremsat. Der kan man nu se, hvorledes det gaar i denne Verden. Jeg har i mit politiske Liv mange Gange staaet paa Møder, hvor man ikke indskrænkede sig til saadanne spagfærdige Bemærkninger, men hvor man talte om de dovne og uduelige og ugidelige Arbejdere, der hellere vilde spadsere end arbejde, medens Sandheden jo er den — det tør jeg forsikre Dem om —, at næsten alle, de 99 pCt. eller endnu flere, altid kæmper som fortvivlede for at faa noget at bestille, saa snart et Arbejde er sluppet op. Alligevel

bliver de haanede paa en ganske anden Maade, og det har man fundet ganske i sin Orden. Det har gjort mig ondt at høre baade det ærede Medlem Hr. Drachmann og det ærede Medlem Hr. Slebsager her i Tinget tale saa sorgløst om hele denne Krise, vi er inde i, for det fortæller mig, at de slet ikke forstaaer, hvad Arbejderne lider, og hvorledes de kæmper for overhovedet at bjærge Føden under disse Forhold. For et almindeligt Menneske staaer det jo som noget ganske ubegribeligt, at de kan blive ved at leve af en Understøttelse paa en Snes Kroner eller deromkring, naar de har baade Kone og Børn at skulle forsørge, og det skal de gøre under Forhold, hvor man har skruet Huslejen saaledes op, at mange af de arbejdsløse her i København skal aflevere Halvparten af deres Understøttelse til Husleje. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed appellere til Venstre. Venstre ved ikke, hvad Fremtiden gemmer i sit Skød for det Erhverv, de nu altid særlig gør sig til Talsmænd for. Der kan komme den Dag, hvor de ogsaa her i Tinget og andre Steder kunde ønske Hjælp, og de vil ikke finde os saa haardhjertede, som vi nu finder dem.

De Udtalelser, der faldt fra den højtærede Statsminister i Eftermiddags, vil jeg takke ham for, og jeg vil sige, at for saa vidt det viser sig, at det Parti, der er det største Parti i Landstinget, og uden hvis Hjælp ikke noget kan gennemføres, Venstre, ikke vil være med til at gennemføre noget, som kan faa virkelig Betydning for at faa Erhvervslivet sat i Gang, saa maa jeg lykønske Statsministeren til de Udtalelser, han fremsatte i Eftermiddagsmødet; og hvis Mening ikke var til at tage fejl af. Jeg tror, de andre Partier regner forkert. Ganske vist har de nu længe talt om den evneløse Regering, og de fortæller, at der er stor Uvillie mod denne Regering, men de ærede Herrer tager fuldstændig fejl af Stemningen ude i Befolkningen. Nej, det er ikke mod denne Regering, der er Uvillie. Hvis der er nogen Uvillie derude, saa er det mod Rigsdagen. Det er mod denne Rigsdag, som er splidagtig med sig selv, som den har været det i det sidste Aars Tid, denne Rigsdag, hvor der, naar man kan skaffe Flertal for noget i det ene Ting, ikke kan skaffe Flertal for det i det andet Ting, og denne Rigsdag, hvor det ene Parti i alt for høj Grad søger at gavne sig selv fremfor at se paa det samfundsgavnlig. De Forslag, denne Regering har forelagt her, er det bedste Bevis for, at denne Regering ser samfundsmæssigt paa Sagerne. Naar det ærede Medlem Hr. Drach-